

vilde virke. Hertil kan jeg oplyse følgende. Af Landets 1 300 Landkommuner havde ved den sidste almindelige Folketælling pr. 1. Februar 1921 237 over 2 000 Indbyggere. Af disse 237 er et stort Antal rene Landkommuner, som der formentlig aldrig kan blive Spørgsmaal om at henføre til Taksten for Købstæder. Hele dette Spørgsmaal var for øvrigt i Gaar til Drøftelse paa Delegeretmødet her i København for de købstadmæssigt bebyggede Landkommuner; denne Organisation tæller 93 Medlemmer, omfatter altsaa 93 Kommuner, og af disse 93 havde kun 54 over 2 000 Indbyggere den 1. Februar 1921. Nu har man naturligvis ingen Garanti for, at der ikke findes enkelte Landkommuner med købstadmæssig Bebyggelse, som ikke er Medlemmer af den nævnte Organisation, men saadanne kan dog kun undtagelsesvis tænkes at forefindes.

Til Sammenligning tjener, at saaledes som den gældende Lov er formuleret, er der kun en Snes Kommuner af den omhandlede Art. Spørgsmaalet bliver altsaa, hvor meget det kan gøre, at man tager de andre Kommuner med, hvor meget denne Forskel mellem 54 og ca. 20 kan betyde, men der er ogsaa taget Hensyn til dette i Skønnet over, hvad det vil koste. Men jeg kan yderligere tilføje, at paa det nævnte Delegeretmøde herskede der megen Tilfredshed fra forskellig Side med den Udvidelse, der foreslaas med Hensyn til Adgangen for købstadmæssigt bebyggede Kommuner til at komme op i en højere Klasse, og der var adskillige Repræsentanter, der ønskede, at man kunde komme endnu videre, hvis vedkommende Kommuner ligger i umiddelbar Nærhed af en stor By, idet man gjorde gældende, at det absolut ikke er det afgørende, om Kommunen har de 2 000 Indbyggere, men det afgørende er, i hvilken Forbindelse denne Kommune og dens Beboere staar med den nærmest liggende Storby; vi har jo mange Eksempler paa, at det kan være lige saa dyrt at bo i en Kommune, der grænser tæt op til en Storby, som at bo inde i selve Byen.

Det ærede Medlem Hr. Kragh anførte endvidere som Usikkerhedsmoment, at der nu kom flere med ved Forhøjelsen af det fradragsfri Beløb. Og det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i; der kommer nogle, hvor mange, er ikke let at sige. Men jeg gør stadig opmærksom paa, at der her kun er Tale om meget smaa Aldersrenteunderstøttelser, og det vil ikke medføre nogen væsentlig Ændring i det bestaaende Forhold.

Dernæst fremførte det ærede Medlem som Usikkerhedsmoment, at man gav procentvise Tillæg til Personer over 70 Aar. Hertil kan jeg sige, at Statistisk Departements Beregning af Udgifterne ved Tillæg ved Aldersrentenyderens 70de, 75de og 80de Aar hviler paa de Oplysninger, som Departementet i Henhold til Indenrigsministeriets Cirkulære af 3. Maj dette Aar har modtaget om Virkningerne af Aldersrenteloven. Det er altsaa ikke en vilkaarlig Opstilling, der forefindes, men en virkelig Beregning over Lovens Virkninger hidtil, og jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at der her er et Usikkerhedsmoment, som paa nogen Maade betyder noget.

Jeg tror heller ikke, dette er Tilfældet med Hensyn til det specielle Forhold, Bortfaldet af det 4 pCt. Tillæg til Indkomsten for Formue i egen fast Ejendom. Det er fra mange Sider blevet hævdet, og jeg synes med Rette, at den Omstændighed, at gamle Mennesker har et lille Hus, som de maaske har en lille Formue i, ikke, i hvert Fald ikke i nævneværdig Grad, tjener til at give dem en gunstigere økonomisk Stilling; og navnlig forstaar de ikke, hvorfor der skal fradrages et ekstra Beløb i deres Aldersrente. Derfor indeholder Lovforslaget Bestemmelse om, at det ikke skal ske. Det er et lille Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der i økonomisk Henseende praktisk taget ingen Rolle vil komme til at spille.

Det samme maa siges at være Tilfældet, hvad Pensionsfradragene angaar. Jeg kan oplyse med Hensyn til Virkningerne af Bestemmelsen om Fradrag for Pension, at der blandt Københavns Kommunes 23 000 Aldersrentenydere pr. 1. April dette Aar fandtes siger og skriver 300, som oppebar Pension, og da det saa godt som i alle Tilfælde vil være saaledes, at den Aldersrente, der ydes Pensionister, kun er minimal, vil man forstaa, at det Usikkerhedsmoment, det ærede Medlem her har peget paa, kun findes i meget begrænset Omfang.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Kragh nogle Bemærkninger om Folkeforsikring i Forbindelse med nogle Udtalelser om den nedsatte Folkeforsikringskommission. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg fulgte denne Kommissions Arbejde paa nærmere Hold. Jeg har Underretning om Kommissionens Arbejde, men jeg er ikke vidende om, hvorvidt den vil blive færdig i en nær Fremtid eller ikke. Jeg har ikke paaskyndet Kommissionens Arbejde; jeg